

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravišтво „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravišтво: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvrste za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Zimski poučen tečaj v Mariboru.

(Iz severnega kota mariborske okolice.)

Ko sem v št. 47 „Slov. Gosp.“ čital, da se je ustanovil v Krškem na Kranjskem za kmečke mladeniče zimski poučen tečaj v svrhu nadaljne izobrazbe, sem bil s prva nekam prijetno iznenaden, posebno me je veselilo, ko sem čital, da se bo v tem tečaju tako važne, za sedanje razmere naše prevažne predmete poučevalo. In ko sem dotični članek prečital, vrivalo se mi je neprenehoma vprašanje: Ali je tak poučen tečaj pri nas na Štajerskem, recimo v Mariboru, nemogoč in nepotreben? So li morebiti naše izobraževalne razmere boljše in ugodnejše kot one na Kranjskem? Ta vprašanja so mi v enomer rojila po glavi, in temu uzrok ta članek.

Vednomer se toži, da naša narodna stvar noče in noče prav napredovati, kot bi morala; jadikuje se, posebno na raznih shodih in ob času vsakojakih volitev, da nam manjka na kmetih pravih izobraženih, in v vsem potrebnem dobro izurjenih in za narodno delo sposobnih kmetov — voditeljev. Če kje kaka volitev, vkljub še dokaj dobrim razmeram, za našo stranko izpodletela, se spet pravi: Ni bilo mož, ki bi vodili agitacijo, ki bi združili volilce; manjkalo je dobrih agitatorjev! Res! Naši voditelji vidijo sami nedostatke v našem taboru, ki nam povzročajo toliko občutnih porazov, a tega ne pomislijo in ne preudarijo, kako bi te neprilike odpravili, kako bi se tem nedostatkom prišlo v okom. Če n. pr. pogledamo, zakaj je še toliko lepih slovenskih kmečkih občin mariborskega okraja v nasprotnih rokah, ali pa če pomislimo, kako je mogoče, da ponekod nemškonačijeni občinski „sekretarji“ neomejeno gospodujejo in vladajo

občine, če se v mnogih krajnih šolskih svetih oblastijo razni posilnemški gospodni, če torej vse to pazno premotrivamo, se moramo vprašati: Kako se naj to preinači, kako se naj takim nedostatkom odpomore? Po mojih, sicer skromnih mislih, bi se odgovor na ta vprašanja naj glasil: Odgovoriti si moramo za naše občine može, ki bodo sposobni in v vsem potrebnem dovolj izurjeni, voditi naše avtonomne (samoupravne) zastope, voditi naše ljudstvo na kmetih; odgovoriti iz priprostega naroda faktorje, ki si bodo s potrebnim in temeljitim znanjem pridobili pri našem ljudstvu zaupanje in na ta način zaprli pot posilnemškemu mazačem in zakotnim pisčem. Vzgojiti si moramo večje agitatorje!

Če si torej iz naših mladih kmečkih rodoljubov, iz naših mladeničev, odgojimo takih prepotrebnih mož, bo naše narodno delo gotovo mnogo boljše vspevalo, razni občutni udarci bodo izostali in boljše bodočnost nam je vsaj deloma zasigurana!

Vsak zaveden rodoljub pripoznava, da je izobrazba našega naroda takorekoč naš življenski pogoj. In baš to dobro vedo tudi naši nasprotniki. Zato se tako z vsemi močmi zoperstavljajo ustanovitvam šol za naše ljudstvo. Ne meščanskih, premalo kmetijskih, da še pravih ljudskih šol nam ne privoščijo. O kakih višjih učnih zavodih še niti govora ni. Ker nam torej od strani vladajočih organov ni skoraj upati v tem oziru boljših časov, a ker je izobrazba, izomika nujno potrebna vsaj za del našega naroda, sezimo po onem sredstvu, ki ga nam nihče, še celo naši ljubeznivi nasprotniki, ne slavna vlada ne more zabraniti, sezimo po — samopomoči!

„Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal“, pravi znani rek. Torej vi, ugledni rodoljubi,

odpomerite nam v tem oziru. Obračam se s prošnjo do naših izobražencev, do naše inteligence, da nam ista še to zimo ustanovi poučen tečaj, sličen onemu v Krškem. Upam, da bi se n. pr. v Mariboru našlo dovolj tacih rodoljubov, profesorjev, doktorjev, ki bi naše kmečke fante v potrebnih rečeh poučevali. Tak učni tečaj bi n. pr. naj obsegal te-le predmete: Občinsko tajništvo, občinsko pravo, glavni pojmi o naši postavodaji, o higijeni itd. Tak tečaj naj bi se vršil ob nedeljah, kajti tedaj se ga morejo naši fantje lažje udeležiti. Če bi se v Mariboru kaj sličnega priredilo, je gotovo, da bi mladeniči iz okolice n. pr. iz Ruš, Kamnice, Hoč, Slivnice, Št. Petra, Sv. Marjete, Sv. Kungote, Jarenine, Št. Ilja in drugod gotovo z veseljem se udeleževali takega poučnega tečaja. Upati je, da bi naše posojilnice v Mariboru, Jarenini in Št. Ilju tako podjetje podpirale, če bi bilo treba, saj skoraj edino naši kmečki žulji dajejo eksistenco tem zavodom. Torej rodoljubi, če vam je res mar bodočnost naša, če vam bije srce kaj za našega kmeta in njega obstanek, priredite tak zimski poučni tečaj še to zimo v Mariboru. Ne povprašujte se, če bi se kaj takega dalo izvesti, ampak kako bi se tako malo podjetje najbolje in najhitreje izvedlo! Besedam naj slede tudi dejanja!

V srca ljubljenih rojakov sejmo seme plemenitih rož, Da bomo narod poštenjakov, narod vrlih mož!

Branislav.

Politični ogled.

V državnem zboru se nadaljuje razprava o volilni spremembi. V imenu slovenskih poslancev je govoril dvorni svetnik Šuklje.

LISTEK.

Iver ne pade daleč od panja.

Hrvaški spisal Dav. Trstenjak. — Poslovenil B. Flegerič.

Mohamedanci pripovedujejo, da imajo svojega svetnika, kateri hodi po svetu sedaj v tem, sedaj v onem lieu, toda nikoli v ciganskem. Zahaja samo v poštene hiše in kamor pride, srečna je družina.

„Glej“, reče mi Ali-beg-Adži-Arifa, „odkar se mi je svetnik prikazal v štacuni, vse mi srečno izpada. Ta je tudi poštenjak! Zazelel je tudi turški cesar, da se mu prikaže svetnik v njegovi palači in utrdi srečo. Molil je Boga, vedel se pošteno, izpraševal svojo dušo, ne bi-li mu ostalo skrivno kako zlodejstvo, toda ne more ničesar najti, a o svetniku ni duha, ni glasu. V tej želji je cesar tudi ostarel. Poslal je glasnike po vsem svojem gospodarstvu. Glasniki so kričali po trgih: „Slušaj in poslušaj, dober človek! Kdor bi izprosil ali kako naredil, da pride svetnik v cesarjevo hišo, cesar bi mu dal silno blaga, a potem ga naredil častnega“. Glasnik je kričal, kakor je najbolje mogel, kričal je danes, kričal jutri,

a nikdo ni sam sebi zaupal. To je slišal neki hodža (turški duhovnik), človek dober in pošten, toda gola sirota, poln dobre dece. On ni nikoli nikogar tožil ali se komu zameril. Stiskala ga je briga zaradi toliko otrok, žene in ostarele matere. Slišal je on glasnika, kateri je toliko kričal in rekel: „Idem jaz k cesarju, pa ako ne naprosim svetnika, naj mi cesar vzame glavo, a družina mi ostane v dobrem življenju.“ To odloči in ide takoj v cesarjev dvor. Cesar ga lepo pričaka in ko je rekel, da mu treba za to 40 dni, razveselil se je cesar, kakor da ga je ogrelo solnce in je poslal njegovi hiši bogatih darov. Hodža se povrne v svoj dom, a glej, v hiši ti je bilo blaga in vsega v obilju. In sam reče svoji ženi: „Preveč je dobrega! Pokliči in daj sirotam, podeli zdravemu in bolnemu!“ Otroci poskakujejo od veselja, oživela je tudi starica mati radi tolike sreče, dočim je hodža skrbelo, postil se je in molil Boga, kako bi ugōdil cesarju. Pride štirideseti dan, a svetnika ni od nikod v cesarski dvor. Dvigne se hodža, pa pred cesarja. Cesar sedi v sijajni dvorani, a na levi in desni njegovi svetovalci. Za hodžo pride krasno dete, cesarski oblečeno in postoji kraj starca, svetovalca na skrajnem mestu.

„Svetli cesar!“ začena hodža žalostno. „Svetnika ni. Prevarila me je nada. Krivec sem. Takaj je moja glava. Sodi!“ Cesar pogleda svetovalce, pa jih vpraša: „Kaj zasluži, kdor prevari cesarja?“

Prvi svetovalec začne: „Naj se razseka v kosce in vrže na križpotje. Tako bodi vsakemu, kdor prevari cesarja!“

„Kaj ti veliš na to?“ vpraša cesar hodžo.

Hodža nagne glavo in povesi oči kakor da bi hotel reči: res, prav je tako! Vpraša cesar drugega svetovalca, a on reče ostro: „Jaz bi iz živega vzal kosti ter jih strl in stolkel v stopu in stresel pred djamijo *) in napisal: „tako bo vsakemu, ki prevari cesarja!“

Vpraša cesar tretjega. To je bil moder in blag stavec. Nikoli ni sodil preostro ali krivo, da ugodi cesarju, nego kakor je mislil, da je najbolje. On pogleda blago in mirno cesarju v oči ter reče tako-le: „Cesar! Nič ni sodniku lepšega na svetu, nego pravica. Gospodar! Hodža se je nadejal, da ti prinese največjo srečo, a ni čudo, kadar vse njegovo mesto govori: mi smo sirote. Nimamo pod Bogom ničesar, toda imamo voditelja, imamo

*) Džamija — turška cerkev.

Kmetje, širite svoj stanovski list!

Zahteval je, da se pustijo pomisleki, ki bi branili le nemško posest. Ampak vlada se naj ozira pri razdelitvi mandatov tudi na državne koristi. In te zahtevajo, da se vlada v prvi vrsti tudi pri razdelitvi mandatov ozira na jugoslovanske dežele, na narod slovenski in hrvaški. Hrvatje dajejo najboljše mornarje, ki jih pozna svet. In tudi Slovenci niso s krošnjami na hrbtih priberačeli v svojo sedanjo domovino.

Za ločitev zakona se je izrekel vodja liberalne stranke na Krajskem dr. Ferjančič. Liberalci trdijo sicer nasproti nevednim ljudem, da so samo proti temu, da bi se duhovniki mešali v politiko, toda v istini hočejo razdreti vse katoliške naprave. Zdaj bodo torej najprej delali za razdruženje katoliškega zakona. Njihova želja je, da sme mož svobodno zapustiti ženo, kadar se je naveliča, in narobe tudi žena, če ji mož ne ugaja več. Kake posledice bi to imelo, je liberalcu vseeno.

Na Ogrskem je nastala čudna stavka. Stavci v tiskarnah nočejo več staviti onih časnikov, ki so pisali proti splošni in enaki volilni pravici. Pisali pa so tudi zares nesramno ter delavske stranke grdo zmerjali.

Na Srbskem se je med delavci začelo gibanje za splošno in enako volilno pravico. Delavci pretijo s splošnim štrajkom, če se jim vlada ne uda.

Nemiri na Ruskem. Iz Rusije dohajajo še vedno žalostna poročila. Vre povsod. Car baje ni več varen pred lastnimi sorodniki. Telesna straža se upira in celo carski sluge hočejo štrajkati. Edino zvesti so carju kozaki.

Japonci po zadnji vojski dobro vedo, kaj pomeni velika vojaška moč, zato bodo znatno povečali stalno vojsko in posebno brodogojce. Port Artur bodo utrdili.

Na Angleškem je odstopil ministrski predsednik Balfour. Novo vlado sestavi Campbell-Banermann.

Dopisi.

Gornja Polskava. (Občinske volitve, Štiggerjeva stranka pogo-rela.) Pretečeni ponedeljek so se vršile pri nas občinske volitve, pri katerih je zmagala slovenska narodna kmečka stranka. Med izvoljenimi odborniki je osem zanesljivih narodnjakov, med ostalimi štirimi so trije pristaši Štiggerja. S to volitvijo so zavedni slovenski volilci pokazali, da v Gornji Polskavi ni črešenj za Štiggerja, naj jih gre rajši zobat gori na visoko Pohorje, k svojim Šmarčanom, katere — kakor je znano — kaj ljubko sprejme v svoji štacuni, ter se poln sladkosti suče krog njih. On že ve, zakaj! G. Štigger pozna kaj dobro njih šege in navade ter ve, da zlasti šmartinski lesotržci zelo veliko drže na lepe in prijazne manire.

hodžo! Da svetnik ni prišel, kriv si ti, cesar. Delaj dobro, kakor da tudi svetnika ni. Gospodar, oprostí mu! Tvoje je oproščati, a ne sekati in zatirati.“

Debelo pogledajo ostrí svetovalci, cesar se zamisli, a med tem začne ono lepo dete z jasnim in blagim glasom:

„Cesar! to ti je pravi svetovalec in tvoj največji prijatelj. On ti je od tistih ljudi, kakoršnih je malo na svetu. Kakoršen je on, takšni so bili tudi vsi njegovi predniki. Oni tvoj prvi svetovalec, ki bi sekal in sekal, je bil v mladosti mesar, a tako tudi njegovi predniki. V krvi mu je ter bi ne samo klal, nego tudi sekal. A drugi, kateri bi vse v prah strl, je v svoji mladosti phal ječmen in drugo žito. Tega obrta so bili tudi njegovi predniki. Iver ne pade daleč od panja.“

To reče in izgine, kakor da se je razplinalo. Cesar se začudi ter reče hodži: „Kam je izginilo tvoje lepo dete?“

„Ni to moje dete“, odgovori hodža, „nego jaz sem mislil, da je tvoje, ker je tako lepo prišlo!“

„Jaz sem mislil“, reče cesar, „da si je ti

Toda dragi čitatelj, pri teh občinskih volitvah se je nekaj čudnega zgodilo. Kaj pa, za božjo voljo? Glej, morda mi v prvem trenutku ne verjameš, če ti povem, da sta največja Štiggerjeva ljubljena, namreč kovač Jurij Ceder in pa sedanji župan Franc Pivec strašno propadla z vsemi paukami in trompetami. Celo najljubši prijatelji so jih zapustili. O prešmentane citre... Dragi moj Jurij in France, kaj ne, pač resničen je pregovor: „Nehvaležnost je plačilo sveta!“

Ta velika ostudna nehvaležnost je silno užalostila posebno rahločutno srce kovača Cedra, ni mu dalo več pokoja ter je bojda popihal še tisti dan v zeleno Pohorje, krepčat se nad svežim planinskim zrakom. Seveda, mi bi mu svetovali, naj bi bil po nesrečni volitvi takoj spil kakšen liter prav dobre pristne črnine; toda kovač Jurij Ceder je znan kot strog abstinenc ter je kot tak neizprosno sovražnik alkoholičnih (vpijanljivih) pijač.

Drugi pa pravijo, da je tisti dan zginil ter jo naravnost mahtil plakajoč tje v Slov. Bistrico h g. Štiggerju, naznanjat tužno vest o strašnem propadu ter iskati za revno svoje srce prepotrebnega tolažila. G. Štigger ga je neki tudi očetovsko milo sprejel, ga tolažil rekoč: „Naj se vendar pomiri, saj je bil po njegovi agitaciji od okr. šol. sveta pred kratkim izvoljen oglednikom gornjepolskavske šole. Naj še čaka tri leta in potem pride gotovo, kakor letos njegov zvesti prijatelj usajar Anton Hrastnik, tudi on v občinski odbor.“

Ali se je razburjena kri drugagega nam Jurija res pomirila ali ne, o tem pa drugokrat več.

Slava vsem zavednim slovenskim volilcem ter izražamo končno še to-le srčno željo: Ker so med izvoljenimi odborniki tudi nekateri slovensčine popolnoma zmožni v besedi in pisavi, naj se izvoli županom mož jeklen, ki bo vpeljal slovensko uradovanje in to dejstvo hočemo potem svoječasnó z burnimi „živijo“-klici zabeležiti v „Slov. Gospodarju“.

Več volilcev.

Sv. Duh na Stari gori. (Otvoritev šole.) Dne 19. oktobra t. l. so č. g. župnik I. Kunce blagoslovili tukajšno novo štirirazredno šolo. Zbralo se je od blizu in daleč veliko število ljudstva in vsa šolska mladina, deklice v beli obleki z vencí na glavi. Nova šola je bila krasno okinčana in pokaanje topičev je odmevalo daleč na okrog med Muro in Dravo. Č. g. župnik so imeli v cerkvi zanimiv in poučljiv govor o pomenu tega imenitnega dne, ko se preseli naša šolska mladina v to šolo, kjer se bo izobraževala in omikala v prid naše domovine. V šoli se je šolski vodja zahvalil g. župniku in njegovim spremljevalcem, gg. Fr. Stuhecú, Mandeličeku in Vuku, kateri so pri tej slavnosti sodelovali. Spominjal se je največjega šolskega dobrotnika, g. Fr. Hrašovca, nekdanjega duhovskega učenea, sedaj c. kr. okr. sodnika v pokoju, in

dovedel, ne bi-li me ganilo na milost; a veliki Bog, na vsem ti hvala, to je bil svetnik!“

Cesarju se zvedri lice, a prepadlo sta gledala ošabna svetovalca. Srečen je hodža, a tudi doslej poslednji svetovalec, kakor da solnce odseva. Tedaj cesar bogato nadari hodžo in reče:

„Kruta in sebična blapca, odidita, da vaju ne vidijo moje oči, a ti živa istina in dobrotá“, reče dobremu sodniku, „vsedi kraj mojega kolena.“

„Cesarjevo je, oproščati“, doda sodnik.

Od tistega časa ni cesar nikogar pogubil, a narod ga je ljubil še bolj.

Ko je cesar hotel končati svoje srečno cesarjevanje, vprašal je svojega dobrega svetovalca. „Častiti moj svetovalec! Jaz hočem oddati cesarstvo svojemu sinu, pa povej mi, kakšen nauk bi mu dal?“

„Ko oddaš oblast“, odgovarja svetnik, „reci mu: „Sin! Imaš blaga, imaš topov, imaš pušek, imaš silno moč v vojski, toda zapomni si, da cesar z narodom caruje!“

vseh, kateri so k stavbi nove šole kaj pripomogli ter zaključil govor s trikratnim „živijo“-klicem na Nj. Veličanstvo, na kar se je zapela cesarska pesem.

Prav vesel pa je bil konec svečanosti za ubožne otroke. Nastopil je g. Anton Lasbaher, nekdanj ubog duhovski učenec, sedaj srečen gospodar in posestnik velike trgovine v Seliščih ter naznanil, da boče, spominjajoč se na svoje šolske čase, obdarovati ubožne otroke z obleko. In res, 22 dečkov in ravno toliko deklet je dobilo iz roke šolskega dobrotnika vsak po dva komada obleke, v skupni vrednosti do 100 kron. Veselje obdarovancev je bilo nepopisljivo. Blagemu dobrotniku pa kraj. šol. svet in šolsko vodstvo v imenu mladine izrekata za ta velikodušni dar najiskrenejšo zahvalo s pristavkom, da mu naj Vsemogočni podeli svoj blagoslov pri vsem njegovem podjetju ter mu ta dar povrne v obilni meri.

Sv. Barbara v Haložah. (Vinski sejem.) Na vabilo občinskega predstojnika g. Antona Korenjak se je dne 27. novembra zbralo čez 40 vinogradnikov iz zavrčke in barbarske župnije in sklenili so jednoglasno, prirediti vinski sejem, kateri se bo vršil v četrtek, dne 14. grudna t. l. tukaj pri Sv. Barbari. Da se stori vse potrebno, se je izvolil odbor 14 mož. Na dan sejma bodo omenjeni tudi preskrbeli vsakemu kupcu brezplačen voz z eno uro oddaljene železniške postaje Možganjci in tudi nazaj, ako bodo le svoj prihod prej naznanili tukajšnjemu občinskemu uradu.

Obiskovalci sejma torej ne bodo imeli ta dan nobenih stroškov, razven tistih na železnici, če že potem na sejmu kaj kupijo ali ne.

Še več! V prostorni dvorani bodo imeli posestniki svoje blago razstavljeno in na vsaki steklenici bo napisana množina, cena in označen bo tudi vrh, odkoder bo dotično vino. In če bi kupcu ne ugajalo samemu pečatiti, oziroma pretakati kupljenega vina, mu bo tudi to preskrbel odbor.

Če vpoštevamo te ugodnosti in naposled tudi to, da je zrastle letos tu izvrstna kapljica, bodo cene nizke in da bo gotovo čez 100 vinogradnikov ponujalo do 3000 hl in več pristnega in okusnega vina — pokvarjen in drugače slab pridelek bo od sejma izključen —, se je nadejati mnogobrojne udeležbe.

Sejem pa bo ugajal tako pridelovalcem, ker bodo na ta način hitreje spečali svoje blago, kakor tudi kupcem, ker bodo imeli ti brez posebnih stroškov mnogo različnega, a zajamčeno pristnega vina na razpolago.

Iz Gotovelj. (Občinske volitve.) Zadnji čas se je že mnogo pisalo in bralo o tukajšnjih občinskih volitvah. Ia vendar je širše občinstvo, ki ne pozna naših razmer, iz dosedajnih poročil še popolnoma na nejasnem. Iz dosedajnih poročil se je dalo sklepati, da je v nedavno še tako slovitih Gotovljah nenkrat prišlo zopet na površje nemčurstvo in da je bila zmaga narodne stranke s pomočjo vrlih Žalčanov s hudim naporom na vsej črti sijajna. Da se zadeva stvarno pojasni, je potisnilo tudi meni, kot vestnemu poročevalcu, pero v roke in prosim gospod urednik, da mi odstopite malo prostora v Vašem cenjenem listu.

V Gotovljah se pred nekaj leti za občinske volitve skoro nihče ni zanimal. Kaj pa tudi; narodnih nasprotnikov sploh ni bilo in vsa občina si je z roko v roki izvolila skoro vselej ravno tiste moče v občinski odbor, le če je ravno kdo izumrl ali drugače izstopil, izvolili so mu namestnika. In občinski odbor je s svojim varčnim gospodarstvom imel zaupanje svojih volilcev. Še le ko smo si s skupnim delovanjem priborili lastno ljudsko šolo, zasejal se nam je strankarski prepír. Okoličani so namreč zahtevali, naj se nova šola stavi precej daleč od vasi Gotovlje, da bi imeli njih otroci bližje v šolo. Vaščani pa so hoteli imeti šolo bližje vasi, ker je bila tukaj na razpolago zemlja za stavbišče, last občine; je stavbišče bližje farne cerkve, radi obiskovanja šolarskih sv. maš in pouka kateheta. In če je šola bližje vasi, je tudi bližje trga Žalec,

kjer so obširne trgovine in železnična postaja; je torej tudi za učiteljstvo velika ugodnost in s tem pridobimo dobre učiteljske moči, kakoršne tudi res imamo. Že pri stavbi šole torej se nam je od nekaterih okoličanov nasprotovalo, mnogo pa je ostalo pametnih, uvidevši, da je prepir nepotreben.

Prepir se je še poostril, ko so se pod Plevno na Bukovcu hoteli stalno naseliti neki nemški menihi in so njim obljubili vpeljati tudi nemški šolski pouk itd. Ker so imenovani menihi s takim samooblastnim postopanjem begali vernike domačih in tujih župnij; zadeli so na naši strani na močen odpor tako, da se njim je bivanje tukaj onemogočilo in šli so nazaj, od koder so prišli. Nasprotje naših okoličanov pa je le ostalo. Nasprotovali so nam, kjer le mogoče, največ seveda pri volitvah. Če smo mi pri volitvah za državni ali deželni zbor glasovali za Žičkarja, so oni zahtevali Hribarja, ko smo volili Roša, so glasovali za Mlakarja, kar so vkljub tajni volitvi sami izdali.

Pričakovati je bilo toraj, da tudi občinske volitve ne bodo tako gladke kakor prejšnje čase; ker so tudi že poprej enkrat poskušali svojo srečo. In letos so imeli obširno, precej dobro skrivno organizirano agitacijo. Pridobili so si na svojo stran tudi večino občanov iz Zaloga in se zavezali s par vaškimi nezadovoljniji. Parlamentarizmo bi se to moralo imenovati združena opozicija. Zmage so bili že kar gotovi. Toda naša stranka je sijajno zmagala na celi črti. Odkar se je začelo pri nas večje zanimanje za občinske volitve, imamo merilo: osem odbornikov v vasi in štiri v okolici, kar je po davku in prebivalstvu popolnoma pravično. Ker se nam je pa letos, brez male častne izjeme, skoro vsa okolica spuntala; zatorej smo njim za kazen odvzeli vse zastopnike. Prihodnjič pa njim radi povrnemo določene mandate, samo naj ob času volitev nastopijo javno, povejo svoje želje, da ne bomo časnikarjev in bralcev dolgočasili s svojimi osebnostmi.

Da naše slavlje o zmagi ni neosnovano in pretirano, so dokaz že zgoraj navedeni razlogi. Če bi zmagala nasprotna stranka, bi pri prihodnji volitvi nam v sramoto gotovo zopet vsi enoglasno volili kakšnega Mlakarja, Čobala, če ne Krempuža. Da so se javno razglasili za Štajercijance, nemškutarje, nazadnjake itd. to naj nikomur ne štejejo v zlo, ker od dosedanjega njih delovanja nismo zamogli od njih boljšega zapaziti. „Štajerc“ je njih glasilo, ker volijo od njega hvalisane kandidate. Nemškutarji so, ker nočejo z nami slovensko voliti. Nazadnjaki vsled svojega ravnanja, nasprotstva do šole in napredka sploh.

Toliko toraj o naših volitvah v pojasnenje in Vas prosim, g. urednik, nikar ne kažite mojemu dopisu škarij, rajši ga vrzite celega v koš.

S svojim dopisom pa ne želim nikogar žaliti, ter sem napisal te vrste samo v pojasnilo cenjenim bralcem s srčno željo, da se pri nas vremena zopet zjasnijo in si sežemo krepko kot stari prijatelji v roko. V to pomagaj Bog!
Tone Gotoveljski.

Videm ob Savi. (Volitve na Vidmu), upamo, da so vendar enkrat končane. Trikrat smo si stali nasproti v bojni črti, a tretjikrat smo sijajno zmagali. „Štajerc“, veš, kaj je novega? Na Vidmu ti bo kmalu prevročje. Mi gremo naprej. Če ne verjameš, ti pa podam nekaj zgodovinskih podatkov. Pred štirimi leti so zmagali v III. razredu tvoji. Ko smo po triletni dobi prišli na volišče, bi bil III. razred že naš, če bi bil Miha Planinc dal tudi sebi glas. Volitve so bile ovržene. Ko smo se zgrabili drugokrat, je bil III. razred že naš z nadpolovično večino glasov. Zopet je bila volitev ovržena. Dne 28. novembra smo bili že tretjič na volišču. Ta dan se je videlo, da smo ti že pri drugem spopadu preveč premikastili tvoje grešne koščice. Da tako naenkrat pogum zgubiš, si ne bi bil mislil. Zadnjič se nisi kar nič prikazal v III. razredu. Saj je tudi edino

pametno in to si zapomni celo večnost, da je v III. razredu tebi za zmirom odklenkalo, da je vsak poskus zaman. 116 glasov ti ne spraviš skupaj, kakor smo jih mi imeli, če bi si tudi naročil take lepake, da bi cel Videm v nje zavil. V II. razredu smo zmagali z nadpolovično večino. Sedaj pa sodi sam, kateri napredujejo. Številke govoriče. Kaj so narodni volilci, tega pa ti tako ne razumeš.

Vsak junaški čin zasluži priznanje in pohvalo tudi od nasprotnika. Tako so delali v rusko-japonski vojski tudi car in mikado ter vojskovodje. Zato se bova pa sedaj prav lepo zahvalila vsem vrlim narodnim volilcem, ki so tako hrabro prikorakali od vseh strani. Torej iskrena zahvala vam, župan Lapuh iz Brezine in vaši čvrsti četi; hvala Janezu Novaku iz Št. Lenarta in njegovim korenjakom; hvala Artičanom in Ločanom: ki ste nam bili vrlo dobro došli; hvala Rajhenburžanom in vsem drugim volilcem. Glejte ga, še našinec Medved je prišel iz Gorice. Trikrat smo vas klicali, trikrat ste prišli v lepem vremenu, v najhujšem delu, v deževju. Moramo pač reči, da ste nam zvesti po dnevi in po noči, na suhem in na morju. Živili!

Da boste pa g. Nunčič vedli, kdo je tako vesel te zmage, vam naravnost povem, da tisti, katerega ste vi tako nesramno napadli. Svetujete mi, da naj se bolj brigam za cerkev. K temu opominu ste vi pač najmanj opravičeni. Vas še nisem videl v cerkvi od tistega časa, ko sem bil vam za pričo, da se zopet povrnete v katoliško cerkev. Iz vašega zlobnega opisa je videti, kakor da bi bil jaz poseben prijatelj gostiln. Temu ni tako. Cela župnija ve in tudi lahko Videmčani, da ne obiskujem gostiln, razun v izvanrednih slučajih. Da bi si pa za take slučaje pri vas sprosil dovoljenja, se mi ne zdi potrebno. Pravite, da sem se na rožnivenško nedeljo po noči sprehajal z nežnim spolom po ulicah. Če ste to videli, potem bi tudi lahko videli in vedeli, da je šel tedaj cel videmski pevski zbor v Krško. Bilo nas je nad 20 oseb. Zraven so bili obče spoštovani gospodje in gospe. Šli smo skupno tja in nazaj. Če vsem tem ne verjamete, vprašajte vašega suferlja Lojzeka, ki je bil tudi zraven. Hvala za vaš junaški čin. Sluga pokoren.

Maks Ašič, provizor.

Hrastnik—Dol. (Delavske razmere.) Dan 3. dec. je bil za hrastniške in ojstrške rudarje slavnosten dan. Imeli so na Dolu, kakor vsako leto, ob pol 11 uri sv. mašo na čast sv. Barbari, varhinja svojega nevarnega in težavnega stanu. Bilo jih je toliko, kakor še nobeno leto, okoli 500; in to je veselo znamenje, da še slovenskim rudarjem ni ugasnilo trdno zaupanje do mogočne priprošnice srečne smrti. Saj je ravno rudarjevo življenje vedno v nevarnosti, kakor poje njegova pesem g. dr. Antona Medveda v letošnjih večernicah:

Nevarno je povsod življenje,
povsod preti tisoč pogub,
a tako ni nikjer trpljenje,
ko tvoje je, premogar ljub! ...
Opomni te stopinja vsaka,
da poleg tebe smrt stoji;
povsod na tebe strastno čaka,
nad glavo koso ti vihti.
Kdo potrebuje, kakor ti,
Vsak dan nebeške pomoči?

V smislu teh besed je č. g. dolski kaplan bodril rudarje v svojem govoru, naj bodo vselej pripravljene na smrt ter razložil — kazaje na junaško smrt sv. Barbare in nesrečno smrt očetomornilca Dioskura, srečno smrt pravičnikovo in strašni konec grešnikov. Po sv. opravilu so rudarji mirno in redno s svojo godbo odkorakali na svoj dom.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mariborske novice. Od 3. topničarskega polka v Gradcu je pobegnul desetnik Zwetti. Peljal se je s svojo ljubico v Maribor, kjer ga je pa že policija čakala, ker je bila obveščena iz Gradca. Ob 2. zjutraj dne 2. dec.

so ga prijeli na tukajšnjem južnem kolodvoru. Sprva je šel voljno z njimi, pri stražnici pa potegne naenkrat iz žepa revolver in ustrelil na policaja, kateremu je prestrelil roko. Na to zbeži. Nasproti prišli policaj pa ga prime. Odvedli so ga v vojašnico, ranjenega policaja pa v bolnišnico.

Mariborske porotne obravnave. Dne 20. nov. sta bila obsojena 26letni Jurij Habjanič na 10 mesecev in 34letni Jožef Habjanič na 8 mesecev ostrega zapora, ker sta med tepežem na cesti blizu opekarne v Leiteršpergu ustrelila delavca Kapfensteinerja in njegovega tovariša Kržižeka ranila. — Anton Ahec, 53letni dninar iz Cvetkove, je dobil osem let težke ječe. Ahec je užgal hišo svoje prejšnje gospodinje Marije Rep v Osluševcih, pri kateri je služil 14 let za hlapca. Užgal je iz jeze in maščevanja, ker ga je gospodinja odpustila iz službe. — Pri Sv. Barbari v Haložah je umorila 23letna dekla Ana Komes svoje novorojeno dete. Obsojena je bila na dve in pol leta težke ječe. — S tem so letošnje porotne obravnave končane.

Koledar za kmetovalce 1906. Dobili smo novo prepotrebno gospodarsko knjigo. Tvrška I. Bonač v Ljubljani je izdala jako pripravno ročno knjižico „Koledar za kmetovalce“, katero je strokovno sestavil g. mlek. nadzornik J. Legvart. Vsi drugi narodi že imajo take žepne kmetijske zapisnike, le slovenski narod je bil izjema. Naprednejši posestniki so se posluževali nemških koledarjev, kateri so ne le jako dragi, ampak tudi zelo pomanjkljivi in ne za naše razmere pisani. Naš koledar je pa izborno sestavljen, tako, da bo vsakemu vzoren svetovalec v vseh gospodarskih zadevah. Vsebinska je: Koledar za l. 1906, poštno določbe, živinoreja, mlekarstvo, vinarstvo, kletarstvo, sadjarstvo, živinozdravilstvo, različne za kmetijstvo važne postave, različne tabele za merjenje lesa, poseben zapisnik za knjigovodstvo in vpisovanje delavcev, zapisnik za beležke itd. Knjižica je jako okusno in pripravno v močno črno platno vezana. Upamo, da bo ta knjižica veliko pripomogla v povzdigo našega slovenskega kmetijstva in jo vsakomur toplo priporočamo. Cena koledarju je samo K 1.80 s pošto 2 kroni in opozarjamo na današnji inserat.

Kamnica pri Mariboru. Viničarka Marija Sternad je prilivala vodo k mleku, ki ga je nosila v mesto. Policija jo je naznanila sodnji. Obsojena je bila na pet dni zapora z dvema postoma.

Tezno pri Mariboru. Dne 28. m. m. je umrl nagle smrti Mihael Drenšek, v 45. letu svoje starosti. Šel je zjutraj od doma zdrav in vesel, deset minut od doma pa ga zadene srčna kap, da se pri priči zgrudi mrtev na tla. Rajni je bil skrben oče svojih otrok, pri vseh priljubljen. Zapušča troje nedoraslih otrok, ki so sedaj zelo potrebni podpore. Bodi mu zemljica lahka!

Št. Ilj v Slov. gor. Občinske volitve za I. razred so razpisane na dan 14. decem. popoldne ob 3. uri. Vrli slovenski kmečki volilci, na volišče! Če kdo izostane, škodi sebi in svojim soobčanom! Zmaga bo potem gotovo naša!

Pri občinski volitvi na Frankolovem dne 23. novembra t. l., katere se je udeležilo od 284 samo 30 volilcev in sicer iz III. razreda od 193 volilo 7; iz II. razreda od 62 udeležilo 11 in iz I. razreda od 29 12. Izvolili pa so se: Blaž Goršek, Valentin Gorenšek, Štefan Jakop starejši, Tomaž Medved, Vincenc Vrečko, Janez Potočnik, Janez Bezenšek, Janez Potnik, Štefan Jakop mlajši, Dominik Bezenšek, Franc Jošt, za odbornike in Jožef Rečnik, Jernej Medved, Matija Bobik, Jernej Korošec za namestnike. Volitev se je vršila popolnoma redno in mirno.

Kaj pomeni to? Na našo dnevno vest v zadnji številki pod tem naslovom smo dobili od g. dr. Serneca ml. pojasnilo, da je bilo natolcevanje nemških listov, češ da bi g. dr. Sernece napadel šolske sestre, neresnično,

ampak da je omenjeni gospod napadel deželni šolski svet in deželni odbor, ki celjskim Slovencem ne privoščita javne dekliške šole v okolici, pri koji priliki je omenil, da bi bile v celjski okolici brez zavoda šolskih sester same analfabetke. Veseli nas, da lahko v tako ugodnem smislu popravimo zadnjo našo vest.

V Mariboru se je ustanovila zadruga „Dom“, registrovana delavska stavbena zadruga z omejeno zavezo. Svoj sedež ima zadruga v Mariboru in razteza svoj delokrog po okrožju mariborskega okrožnega sodišča. Namen zadruga je, preskrbovati svojim članom lastne hiše potom letne amortizacije. Ta svoj namen dosega zadruga s tem, da 1. zida zadrugnikom hiše po zadrugnih pravilih na stroške zadruga, 2. zida hiše zadrugnikom na njih lastne stroške, 3. pomaga zadrugnikom posestva kupovati, 4. daje zadrugnikom posojila. Zadruga more snovati tudi na svoje stroške tudi vsa tista podjetja, ki stoje s stavbenim poslom v tesni zvezi, n. pr. opekarne, apnenice itd. Kolikor se da že sedaj presoditi, more podjetje postati pri dobrem vodstvu velike važnosti v narodno-političnem oziru; to pa ne toliko v Mariboru samem, pač pa osobito v Studencih pri Mariboru in v vseh ostalih mestih in trgih zadrugnega delokroga.

Tragučeva pri Mariboru. V ponedeljek, dne 4. t. m. so našli Robičevega majerja Teichmeistera s preklano glavo v bližini okrajne ceste pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Njegova žena ga je šla iskat, ker ga tako dolgo ni bilo domov iz Maribora. Kljub grozni rani je prišel Teichmeister k zavesti in je povedal, da ga je vdaril neki Sivšek, ki lazi za njegovo hčerko.

Zasebni uradniki. Z Dunaja se poroča z dne 5. decembra: Danes je socialno-politični odsek mesto dr. Fořta soglasno izvolil dr. Marcheta za poročevalca o zakonu glede zavarovanja zasebnih uradnikov s pogojem, da v zbornici zagovarja odsekov načrt brez vsake bistvene izpembe. Ker pa je ta načrt šele kot peta točka na dnevnem redu, hoče poslanec dr. Šusteršič jutri v konferenci klubskih načelnikov predlagati, da se dnevni red izpremeni in zavarovanje zasebnih nastavljenec postavi na prvo mesto.

Ljutomerski Nemci so pošiljali nemškimi poslancem in drugim veljakom oklic, v katerem zahtevajo za Ljutomer ustanovitve kakega večjega zavoda, morda deželne hiralnice, da bi se hirajočim nemškim obrtnikom in hirajočemu nemštvu v Ljutomeru sploh pomagalo na noge. Slovenci so pa pravočasno zasledili nemške nakane ter ostro nastopili proti temu, da namerava nemška stranka zaželjeno hiralnico v Ljutomeru izkoristiti v svoje strankarske namene.

V Trbegovcih, župnije Sv. Jurija ob Ščavnici, so pri občinskih volitvah dne 4. decembra v vseh treh razredih bili izvoljeni narodnjaki. Navzoč je bil vladni komisar.

Ptujske novice. Umrla je v Ptujju dne 25. novembra t. l. gospa Marija Fekonja, vdova bivšega zdravnika pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. v 93. letu, tašča g. Možina, načelnika v pokoju. S tem se tudi naj popravi notica v zadnji številki, da je umrla gospa Možinova, kar pa ni res; rajna je bila njena mati. N. v m. p.!

Velika Nedelja. Pri volitvi župana za občino velikonedeljsko izvoljen je županom g. Blaž Hrzič, svetovalci so gg. Anton Hrzič in Gregor Kandrič, sami vrli slovenski možje, ki se ne bodo dali komandirati od ferbolterja Flucher-ja. Ves trud Štajerčevih pristašev, spraviti same svoje zveste kimovce v občinski odbor, bil je tokrat zastonj. Upamo, da za vedno! Da bi doslej g. „ferbolter“ ne imel samih odvisnih mož v odboru, bi stvar tudi na gospodarskem polju dosti bolje izgledala in ne bi našel sedaj novi odbor samih težav. Upamo, da se bo novi obč. predstojnik povsod pokazal odločnega Slovenca, in zraven tega vrlo skrbel za občinske koristi, ne

pa za koristi grajščine, ker za tiste skrbe že grajščinski oskrbniki sami. Več pesestnikov.

Celjske novice. Žganje je umorilo delavca Jurija Soline, ki si je tega strupa preveč privoščil. Našli so mrtvega na ulici! — Nemška tvrdka F. Janesch je ustavila plačila, ker ni denarja! Je pač začelo pomanjkovati slovenskih grošev!

Drznost celjskih nemških trgovcev! Tudi celjski nemški trgovci so se razrepenčili, ko so dobili v roke dvojezične volilne listeke za volitev v trgovsko in obrtno zbornico. O, denar slovenskega kmeta jim pa presneto diši, če je le dosti takih neumnežev, ki jim ga nosijo!

Vojnik. V četrtek zvečer, dne 30. nov. je prišel v gostilno pri Rataju 27 letni Ignacij Gorjup. Naročil si je žganja. Ko ga je že izpil dva četrta litra, se ponudi nekdo in mu pravi, da mu plača, kolikor hoče piti „sladke kapljice“. Ignacij je izpil osem četrtnik žganja. Pozno v noč je kolovratil iz gostilne. Našli so ga drugo jutro na cesti pred tisto gostilno mrtvega. Vozniki iz Vitanja bi bili v jutro mrtvega kmalu povozili. Prenesli so ga v mrtvašnico. Komisija iz Celja je izjavila: vzrok smrti alkohol. Nesrečnež zapušča mlado, nepreskrbljeno ženo. Imejte usmiljenje s kozarčkom, ker kozarček ga nima z vami!

Šmarjeta pri Vojniku. Božjast je dobila napisna tabla nekega kovača v Šmarjeti. Njen posestnik jo je že večkrat dobro pribil nad svojo kovačnico — pa šment ima tako bolezen, da ne mara zgoraj ostati. Kakega lepega jutra obleži na tleh. Hudobni jeziki pripovedujejo, da je te bolezni kriv nemški napis. Poskusite s slovenskim, morebiti božjast preneha. Čudna bolezen to . . .

Dobrna pri Celju. Občinske volitve so razpisane na dan 20. decembra. Že danes opozarjamo slovenske volilce, da naj se ne dajo motiti po čevkanju nemčurških šnopsarjev in njihovih prijateljev. Ni se treba bati nobene groznje, nobene zamere. Kaj pa, če se tudi kdo zameri kakemu nemčurškemu podrepniku! Gre se za to, da ostane občinski zastop v rokah domačinov! Tujci naj komandirajo v svojih občinah, ne pa v naši. Dobrnčani, ne pozabite, da je sedaj najlepša priložnost, enkrat za vselej pokazati vsem lačenbergerjem in nemčurjem, da smo sami gospodarji v svoji občini, in da to hočemo tudi ostati. Auer in njegovi prijatelji so s svojimi pritožbami pogoreli, poskrbimo za to, da pogorijo tudi pri volitvah. Dolžnost vsakega volilca je, da pride 20. decembra za gotovo na volišče in voli domače može, od katerih imamo zaupanje. Dobrnčani! Te volitve so odločilne važnosti za Dobrno; naj torej noben slovenski volilec ne postane — izdajica svojega naroda!

Občinski zastop v Brezni je v svoji seji dne 1. dec. 1905, v imenu cele občine sklenil, da se v polnem obsegu pridružuje vsem onim, ki se borijo za uvedbo splošne in neposredne volilne pravice za vse zakonodajalne zastope, v prvi vrsti za državni in deželni zbor! Nadalje je taisti odbor sklenil, da se bodo odslej sprejemali uradni dopisi samo v slovenskem jeziku pisani in tudi v taistem jeziku naslovljeni. Nemške uradne dopise in ukaze sme župan nerešene vrniti. Zadnji sklep se naj obvesi vsem oblastim, pod katere spada občina Brezen. — Živele občine posnemovalke!

Sv. Lenart nad Laškim. Veselje je prebirati naše vrle slovenske časnike, kako pogumno se bojujejo s sovragi za pravice zatiranega slovenskega ljudstva, katere mu gredo po božjem in cerkvenem pravu. Človeka navdaja up boljše bodočnosti, ko čita, kako se v tem ali onem kraju potegujejo za enakopravnost slovenskega naroda z drugimi narodi države. Da bo pa zmaga gotovejša, želeli je, in to po pravici, da se dvignejo vse občine med nami in vsi javni zastopi ter zahtevajo povsod splošno, enako, tajno in direktno volilno pravico, ker le z dosego te povsem opravičene zahteve bomo močni postali. Zahtevajmo pa tudi povsod slovenskega uradovanja v vseh

naših uradih, ne meneč se, je-li komu ljubo ali ne, ampak pravica mora zmagati. Pokažimo, da nismo zaradi uradov oziroma uradnikov mi v državi, temveč oni radi nas. Bratje, to ni malenkost, to se ne pravi komarje lovit, temveč pomagati narodu do samostalnosti. Začnimo v dobrem, četudi v malem, da bomo končali v velikem. Zbirajmo se pod belo-modro-rdečo slovensko zastavo, na kateri naj se blišči sveti križ kot znamenje zmage in odrešenja, stopimo v vrste bojevnikov za dobro stvar, Bog nam bo pomagal in sreča junaška!

Sv. Jurij ob Taboru. Na zborovanju katol. politič. društva dne 3. decembra, katerega se je udeležilo tudi precej zavednih mladencev, razpravljal je predsednik društva, g. župnik Z d o l š e k v daljšem govoru o splošni, enaki in tajni volilni pravici. Zborovalci so z zanimanjem sledili njegovim izvajanjem, zlasti ko je kazal na razmere v drugih deželah. Ugovori katoličanov ne izdajo nič, to nam kaže Francoska. Ako hočemo narodnih pravic, ako nočemo takozvane proste šole — šole brez križa, veronauka in molitve, pa ločitve zakona, za kar se v zadnjem času v naši državi agitira — potem treba krščanskemu ljudstvu pravic, zlasti razširjene volilne pravice, pa tudi zavednosti in odločnosti. Belgijci so pokazali, kak ugovor je najboljši na napade na verska čustva in ljudske pravice, ko so pometli z liberalci in brezverci ter spravili krščanske može v zbornico. Slovenci si upamo priboriti svoje narodne in verske pravice samo s splošno, enako in tajno volilno pravico za državni in deželni zbor, zato je bila tozadevna resolucija z navdušenjem sprejeta.

Št. Pavel pri Preboldu. Pretečeni teden sta se tu dogodila dva slučajja nagle, nepredvidene smrti. Našli so mrtvega Matijo Janežič v Reki, ki je ves čas kot neoženec čisto sam prebival v svoji koči. Radi tega so ga ljudje splošno „puščavnika“ imenovali. Mukanje lačne živine je sosede opozorilo, da so ga šli iskat. Ker je kot invalid mnogo let pokojnino dobival, se je mislilo, da je zapustil precej denarja. Pa le nekaj krajcarjev so našli. Še-le, ko so skrbno preiskali od tal do vrha poslopje, dobili so hrabilno knjigo, glasečo se na okoli 2000 K in pa nekaj gotovine. Oporoka se ni našla. Večkrat se je rajni puščavnik izrazil, da bosta za njim le cesar in cerkev dedič. Prvo se bo tudi zgodilo, ker ni imel sorodnikov. — V ponedeljek smo pokopali spoštovanega moža stare korenine, Janeza P o č a j iz Latkove vasi, ki je zadnjo zimo s svojo ženo obhajal zlato poroko. Nagel izbruh krvi mu je nepričakovano zadal smrt. Kako priljubljen je bil rajni, pričal je velikaški pogreb. Vsi gostje na zlati gostiji so ga spremili h grobu. — Predstava igre „Pravica se je izkazala“ v izobraževalnem društvu se je vrlo izvršila. Ker so fantje že tolikrat igrali, je bil njih nastop dovršen kakor igravec po poklicu. Prostorji so bili prenapolnjeni in tudi blagajna ni ostala prazna!

Kozjanske novice. Čutili so se zopet tukaj dne 16. in 21. listopada sredno močni potresni sunki. Potresova smer je prišla z groznim bobnenjem od južno zapadne strani in drvila proti severu. Nekateri ljudi je močno prestrašilo. V nekaterih krajih je plaz potegnil. Druge posebne škode ni napravil. — Že nad 8 tednov je vedno černo in deževno vreme. Skoraj ni bilo nobenega dneva popolnoma lepega. Vedno se vrsti dež in sneg. Blato je čez blato! — Časi za rigolauje so tu, pa ni moči delati. Za nasteljo zelo slaba prede! V velikih skrbih so ubogi ljudje; a še bolj uboga bode nema živina, ki bo morala na mokrem ležati. Take jeseni že neki ni bilo nad 30 let. Vreme se vedno po ključu suče. Kdor razume na ključ, ki je baje najboljši vremenski prerok, lahko prerokuje vreme. Tako kaže prihodnja polna luna lepo. No, bomo videli, če bo res! — Tako velečastnega sprevoda že davno ni bilo v Kozjem kakor je bil v nedeljo, dne 26. listopada, ko so se pokopavali telesni ostanki priljubljene gospe dr. Peitler. Zadnje slovo je govoril ganljivo

g. dr. Jančič. Spreveda so se udeležili vsi sodnijski uradniki, trški gospodje in gospe in mnogobrojna vrsta domačinov in tujcev. Venci so bili večinoma s slovenskimi napisi. Rajna gospa je bila bogoljubna in visoko spoštovana. Naj v miru počiva! — Dne 21. listopada je bil v Podčetrtku velik jesenski sejem. Prodajala se je razna ropotija. Tudi sitnih judov ni manjkalo, ki so vedno kričali: „Janez, moj kšeft ne gre več!“ Pa tudi napredni naprednjaki, podčetrtečki purgarji so prodajali slovenskim kmetom svojo posilinemško modrost z boletami po 10 in 20 helerjev za živinska in šotorska stališča. Po prodajalnicah se nahajajo samo nemškutarske razglednice, kakor v kakem trgu na Nemškem. S tem se spozna ali vsaj bi se naj spoznalo, da je Podčetrtek največja trdnjava nemškutarstva v kozjanskem okraju. Zavedni slovenski Podčetrčani, vržite ob prvi priliki proč to grdo nemčurstvo. — Minoli mesec dne 22. sem šel zvečer na sprehod po kozjanskem trgu. Naenkrat zaslišim mogočne glasove, ki so prihajali iz gostilne Pirh. Radoveden stopim v hišo. Tukaj zagledam moža močne postave, ki je klatil z rokami ter neprenehoma vpil: „Heil, kršen duš, heil!“ Bil je to župan iz Planinske vasi! Občani, spomladi imate občinske volitve, glejte, da ne bo ta mož več župan! Za Planinsko vas je žalostno znamenje, da ji tak mož županuje!

Iz Rajhenburga. Tu smo pokopali v soboto našega občeprijubljenega, dolgoletnega nadučitelja g. Ivana Matko. Rajni gospod je opravljal učiteljsko službo v Rajhenburgu celih 32 let, tako da lahko rečemo, da so bili skoro vsi župljani obsežne rajhenburške župnije v starosti od 10—45 let nekdanj njegovi učenci. Rajni g. Matko je pa tudi razumel pomen in veliko odgovornost ljudskošolskega učitelja. Kako vnet je bil on za svojo službo, kaže že to, da je še par dni pred svojo smrtjo, že nevarno bolan še opravljal svojo službo. Za tridesetletno uspešno delovanje ga je trg Rajhenburg imenoval svojim častnim članom. Pogreb njegov pa je posebno pokazal, kako so ga spoštovali vsi na daleč okrog. Npregledna vrsta se je pomikala po trgu, pribiteli so njegovi tovariši od blizu in daleč. Šolarji njegovega razreda so šli med sv. mašo k sv. obhajilu in ga darovali za pokoj njegove duše. Na grobu mu je govoril zadnji pozdrav gosp. Brinar, učitelj mešč. šole v Krškem tako lepo, da skoro nobeno oko ni ostalo suho. „Na svidenje nad zvezdami“, so mu klicali tudi rajhenburški pevci in učitelji-tovariši, v pretresljivi žalostinki, ki so jo zapeli ob odprtem grobu nepozabnega pokojnika. Svetila vam večna luč in bodi vam zemljica lahka, blagi gospod nadučitelj!

Gorjane pri Rajhenburgu. Ubil je dne 4. t. m. Maks Kelhar, kmet v Gorjanah svojega očeta. Tudi mater je nevarno pretepel. Ta divja zver je že več let pretepal svoje stariše ter bil radi tega opetovano kaznovan. Nečloveški sin je že pod ključem.

Nove uniforme. Od vojaškega ministrstva poročajo, da dobe lovski polki novo uniformo, ki bo odgovarjala vsem modernim zahtevam, kar se tiče vidnosti in opazanja. Vse stvari iz kovine, (gumbi itd.) so motne barve, jermena nebarvana in vrence za kruh in zavoji za kuhinjsko posodo so iz sivega blaga. Tudi suknje so iz popolnoma sivega blaga. To spomlad, mislijo, da se nova uniforma upelje.

Cerkvene stvari.

Duhovne vesti. Prestavljeni so: čč. gg. kaplani: Ivan Kanský od Sv. Martina pri Slovenjgradu k Sv. Lovrencu v Slov. gor., Maks Oevirk od Sv. Lovreca v Slov. gor. k Sv. Martinu pri Slovenjgradu in Anton Trinka us od Sv. Andraža v Slov. gor. v Dramlje. Vsled bolezni je dobil dopust č. g. Alojzij Sagaj, kaplan v Laporju. — V sa-

mostanu trapistov v Rajhenburgu je umrl dne 18. nov. č. g. P. Albert Berut v 71. letu.

Mili darovi za družbo vednega češčenja: Zavrče 34.10 K, Sv. Peter pri Mariboru 200 K, Artiče 17 K, Sv. Barbara v Halozah 30 K, Majšperg 50 K, Središče 41.16 K, Sv. Ilj pri Gradiču 41.64 K, Sv. Jurij ob juž. žel. 200 K, Stolna cerkev v Mariboru 51 K, Kamnica 10 K, Sv. Marjeta ob Pesnici 50 K, Gorja Sv. Kunigunda 12.37 K.

Društvena poročila.

Gledališka predstava v Mariboru bo dne 10. t. m. ob 8 uri zvečer. Vprizori se prikljubljena Govekarjeva narodna igra „Rokovnjači“, ki ima v Mariboru posebno mnogo privlačne sile. Zato je upati, da bo tudi tokrat privabila mnogo občinstva.

Odbor katol. delav. društva v Puščavi je sklenil, da bo društvo imelo odslej zanaprej vsak mesec poučno zborovanje. Prvo je že imelo dne 3. decem., govoril je naš g. župnik Zrnko. Drugo zborovanje bo v nedeljo, dne 10. decem. ob ravno istem času in istih prostorih. Na sporedu je zanimiv govor. Prosimo vse ude, kmete in mladeniče, da se zborovanja udeležijo v prav obilnem številu!

Bralno društvo v Št. Ilju pri Velenju ima svoje prihodnje mesečno poučno predavanje „O volilni pravici“ v nedeljo, dne 10. decem. po večernicah. Vsi člani društva kakor tudi drugi Šentiljčani se vabijo, da se v velikem številu udeležijo tega zelo važnega predavanja. Bralno društvo se razven tega pripravlja za veliko veselico, katero priredi na dan sv. Štefana popoldan. Igrala se bo popolnoma nova igra, katera se še ni nikjer na Slovenskem igrala, na vzporedju pa bodo še razne druge zabave.

Središče. Preteklo nedeljo je priredilo naše vrlo učiteljstvo šolsko veselico v prid ubogim otrokom. Obisk je bil dovoljen, med drugimi nas je počastil tudi dež. poslanec g. Kočevar, vendar pa smo pogrešali precej tržanov, med temi osebe, o katerih tega ne bi pričakovali. Predstavljaljo so otroci mlade „Robinzone“. Gotovo je bil vsakdo presenečen, ko je videl, kako odločno in ob jednem srčkanu so se vedli ti mladi diletantje na naše modru. Posebno veselost in pozornost sta vzbujala „oče Vehar“ s svojo korenitostjo in „korajžno“ navihanimi brčičami, kakor tudi „črni“ orgljar. Nad vse pričakovanje pa je uspela spevoigra gđe. Poljanec „Potovanje po domovini“. Nismo vedli, čemu bi se bolje čudili? Ali izvrstnemu prednašanju, ali krasno ubranemu petju? Brez taktiranja, ob spremljevanju glasovirja, so se izvajale posamezne točke tako lepo, kakor nikdo ne bi pričakoval. Tudi mi smo se divili „krasoti naše zemljice“, opevani iz tako nežnih grl. Ob „potovanju“, bi se kar sami podali ž njimi na pot, ako je potovati res tako krasno! In ko smo ž njimi vred v duhu prispeli do „cerkvice“, bi tudi sami najraje povzdignili roke k Večnemu, tako veličastno in ob jednem milo je donela molitvica iz teh nedolžnih src. V duhu smo gledali „kmetški dom“, skakali brezskrbno „po logu“, plezali po „planinah“, opazovali „rudarja“ v njegovih rovih in z „ribičem“ ribili v bistri vodici „potoka“ se igrajoče ribice. Ko pa so se „vrnili“ ti mladi potovalci domu, donela jim je zaslužena hvala od vseh strani! Divili smo se — a vsakdo menda ni pomislil, koliko truda in koliko potrpežljivosti je to stalo prireditelje. Zatorej vsa slava g. Serajniku in g. Najžarju. Mladim diletantom pa kličemo: „krepko naprej!“ Dobro bi bilo, ako se bi zopet oglasilo tudi naše slavno društvo s kako prireditvijo.

Pilštanj. Pretečeno nedeljo, dne 26. nov. smo imeli zborovanje ali shod katol. slov. izobraževalnega društva. Bil je res pravi shod, kajti ljudstva je prišlo res ogromno veliko, ne samo iz domače župnije, ampak mnogo je bilo videti tudi sosedov. Saj je bilo tudi vredno priti; kaj takega še naše ljudstvo ni slišalo. Veleč. g. dr. Ivan Jančič, kaplan iz Kozjega,

so nam popisovali svoje potovanje v sveto deželo. Itak samo ob sebi zanimivo snov so nam znali gospod predavatelj še prav zanimivo, deloma resno, deloma jako šaljivo podati. Hvaležen jim je gotovo vsak poslušalec ter ga menda ni, kateremu bi bilo žal za to prekrasno urico. Pridite torej tudi še prihodnjič, kadar se vam bo naznanilo, tako polnoštevilno!

Braslovče. Občni zbor pevskega društva se je vršil dne 3. t. m. pri prav obilni udeležbi. Gospod predsednik Stergar pozdravi navzoče v jako izbranem govoru. Pohvalno omeni, da so se zborovanja udeležili udje skoraj polnoštevilno. Nadalje pa tudi pozdravi cenj. goste. V svojem govoru spodbuja govornik k pristopu k društvu vse one, ki imajo le malo pevske zmožnosti v sebi in stopijo naj v krog naših sotrudnikov. O sedanjih naših sotrudnikih se pa trdno nadejamo, da ostanejo zvesti tudi še nadalje, za kar jih lepo prosimo. Gmotne podpore pa prosimo vse prijatelje petja, da bo naše društvo delovalo še naprej krepko, vztrajno in zvesto v čast našega naroda in v čast mile naše domovine. V odbor so bili voljeni: za predsednika g. Stergar, za podpredsednika g. M. Pergar, za blagajnika g. J. Pergar, za tajnika g. J. Kramer. — Po zborovanju so prijatelji petja darovali precejšno svoto. Vsem tem dobrotnikom „hvala in slava“. Pevke in pevci zabavali so nas s svojim lepim petjem in tako nam je čas, kojega smo prebili v tako prijetni družbi, pač prehitro minol. Ločiti smo se morali premalo. Pri odhodu se je pač vsakemu vrinila misel — dal Bog — na skorajšno svidenje!

Podružnica c. kr. kmetijske družbe za Kozje in kozjanski okraj vabi vse kmete in prijatelje kmetov k svojemu rednemu občnemu zboru, ki se bo vršil dne 10. grudnia ob polu 4. uri popoldne v salonu gostilne g. Ivana Kuželj p. d. Pirh. Vzpored: 1. Pozdrav in poročilo o dosedanem delovanju po načelniku. 2. Govor g. potoval. učitelja Belleta: delo in skrbi vinogradnika in sadjarja v jeseni in čez zimo. 3. Govor g. nadučit. Hočevar iz Zagorja: o gnoju in gnojilih. 4. Volitev novega odbora. 5. Določitev prihodnjega zborovanja: kraj, čas in govorniki. 6. Razni predlogi. Iskreno se vabi vse resnične prijatelje tega za kozjanski okraj prepotrebne družbe, da se gotovo v častnem številu iz vseh far našega okraja udeležijo in z izvolitvijo izkušnih, za kmetijstvo navdušenih mož zagotovijo podružnici obširen delokrog in plodonosno delovanje. — Za načelstvo: dr. F. Jankovič.

Listnica uredništva. Sv. Martin pri Vurberku: Brez podpisa, v koš! — Braslovče: Dopis bi bil g. zdravniku neljub, ker si ne želi osebne hvale, četudi je vrlo zaslužena. Kaj drugega! Pozdravljeni! — G. F. F. stud. iuris, Gradec: Prosim! Z novim letom ali v „Slov. Gosp.“ ali pa v „N. D.“ Rodoljubne pozdravi! — Gca Slavka Dolinar: Prosim!

Loterijske številke.

Gradec 2. decemb.: 45, 75, 35, 78, 36.
Dunaj 2. decemb.: 35, 90, 78, 79, 68.

Društvena naznanila.

Slovenska čitalnica v Mariboru ima svoj občni zbor v soboto, dne 16. decem. 1905, ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. Vzpored: 1. Poročilo odbora. 2. Volitev odbora za l. 1906. 3. Slučajnosti. Po zborovanju je dražba časopisov. — Odbor.

Čebelarska podružnica za ptujsko okolico ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 10. dec., ob 3. uri popol. pri Francu Bračiču v Nova vasi pri Ptujju. Vsi čebelarji tega okraja se uljudno vabijo. Ant. Arnuga, predsednik.

Slov. čebelarska podružnica za gornjeradgonski okraj bo imel v nedeljo, dne 17. t. mes. po

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-19

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in

madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišič, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodenju, kataru in odstanjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišič, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Citaj! Naroči! Ne beži! Zal.

Odda se

stavba enonadstropnega šolskega poslopja

s 5. učnimi sobami, eno sobo za učila in konference, z učiteljevim stanovanjem, sestojede iz ene večje in dveh manjših sob, kuhinje, jedilne shrambe, kletni, ene sobe za učitelja in s potrebnimi hodniki v Laporju pri Slov. Bistrici pod izključno ceno 48.520 50 v.

Pismene ponudbe, katerim se mora pridejati varščina v znesku 4852 K, sprejema krajni šolski svet v Laporju do dne 10. decembra 1905 1. ure popoldne.

Stavba se odda le enemu glavnemu podjetniku.

Stavbeni načrti, stroškovnik, stavbeno dovoljenje, stavbeni in dražbeni pogoji so vpogled pri šolskem vodstvu v Laporju.

Krajni šolski svet Laporje,

dne 14. novem. 1905

Simon Mastinšek, načelnik.

764 2-2

Izjava.

Jaz **Janez Štor**, posestnik v Št. Lovrencu pod Prožinom, obžalujem s tem, da sem g. **Antona Štante**, posestnika v Št. Lovrencu, hudo žalil s tem, ker sem večkrat javno in pred več ljudmi ga dolžil, da je po krivem pričal v moji pravdi z gospodom **Gregorjem Ocvirk**, županom v Št. Lovrencu. Ob enem izjavljam, da je na mojo prošnjo g. **Štante** umaknil kazensko tožbo in mi odpustil kazen.

708 1-1
Sv. Lovreno nad Prožinom,
dne 28. novem. 1905.

Janez Štor.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje iz drozja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5'60. 85 48-32

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah, Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

300 hektol.

novoga belega vina

prav dobre kakovosti prodaja **Gregorič-dediči**, Majski vrh v Halozah, p. Št. Vid pri Ptuj.

751 5-2

Razpis stavbe nove župne cerkve.

Stavbeni odbor za zgradbo nove župnijske cerkve na Teharjih oddaja konkurenčnim potom gradbo nove farne cerkve na Teharjih po od oblastij potrjenih načrtih in sicer za:

a) Zemljsko delo	314·32 K
b) Zidarsko delo	71883 98 "
c) Tesarsko delo	5006 92 "
d) Kleparsko delo	1540 40 "
e) Streharsko delo	4826 03 "
f) Mizarsko delo	2194 — "
g) Kamnoseško delo	5320·35 "
h) Razno in dobavo	6221·66 "
i) Les za odre in nadzorstvo	4167·68 "
k) Poprava kapele sv. Lucije	1000 — "

Skupaj 102475·34 K

Ponudbe se vlagajo zapečateni pri „stavbenem odboru za gradbo nove župnijske cerkve na Teharjih“ do ekskluzivno 1. prosinca 1906. Natančni proračun, načrti kakor tudi splošni in posebni stavbeni in ponudbeni pogoji so na razpolago v dverani nove kapelanije. Vsak oferent mora položiti 10 % ponudbene svote kot varščino.

Janez Čemažar,
načelnik stavb. odbora.

772 3-2

Vinogradniki, pozor!

Imam letošnjo jesen, in prihodnjo spomlad 30.000 na suho cepljenih ameriških trt na prodaj, cepljene na Rip. portalis, in sicer: 10.000 silvaner, 5000 rulender, 5000 laški rilček, 1000 beli burgundec, 1000 šipon rumeni, 1000 traminer, 500 muškati rumeni, 500 zlahtnina, 1000 izabela, na solonis: 800 traminer, 700 silvaner. Te enoletne trte so dobro zaraščene in vkoreninjene prodajam I vrste 1000 kom. 140 K.

2000 kom. laški rilček, dveletni, cepljene na Rip. portalis cena tem po dogovoru.

Pri naročilu blagovolite poslati 10% are od naročene svote. Trte se pošiljajo le v od trtne uši okužene kraje.

Naročila za v jeseni odvzete trte sprejemam do 15. novembra t. l. — Naročila za spomlad pa, dokler bo kaj zaloge. 737 6-3

Janez Šegula,
veleposestnik v Hlaponcih,
p. Juršinci pri Ptuj.

Razprodaja.

Vsled oddaje lokala **proda** vse blago, obstoječe iz zgotovljenih oblek za moške in dečke, perila, obuvala itd. pod kupno ceno **Marija Heumayr**, Maribor, Glavni trg št. 1 in 4.

783 4-2

Bazglas.

Deželni odbor štajerski je sklenil v svrhu dobre izobrazbe viničarjev v sadenju ameriških trt in sadonosnikov tudi v l. 1906 ustanoviti **viničarski tečaj** in sicer: 1. na deželni sadje- in vinorejski šoli v Mariboru, 2. na deželni viničarski šoli v Silberbergu pri Lipnici, 3. na deželni viničarski šoli v Ljutomeru, 4. na deželni viničarski šoli v Gornji Radgoni in 5. na deželni centralni šoli v Spod. Pobrežju pri Ptuj.

Ti tečaji trajajo od 15. febr. do 1. decem. 1906.

L. 1906 se bo sprejelo: v Mariboru 14, v Gornji Radgoni 26, v Ljutomeru 12, v Lipnici 24 in v Spod. Pobrežju 20 sinov posestnikov in viničarjev. Ti dobe tam prosto stanovanje, vso hrano in tudi 8 K mesečne plače.

Poučevanje na teh tečajih je v prvi vrsti praktično in samo toliko teoretično, kolikor je neobhodno potrebno za samostojne delavce in samostojne viničarje.

Po dovršenem tečaju dobi vsak obiskovalec spričevalo o svoji sposobljenosti.

Prošnje za sprejem, ki so koleka proste, morajo poslati prosilci vsaj do 1. jan. 1906 dežel. odboru štaj.

V tej prošnji se mora navesti, v kateri zavod želi prosilec vstopiti in priložiti: 1. dokaz o dovršenem 16. letu; 2. nravnostno spričevalo, katero mora biti potrjeno od župnijskega urada; 3. zdravniško spričevalo, da nima prosilec nalezljive bolezni; 4. odpustno spričevalo ljudske šole.

Pri vstopu se morajo prosilci zavezati, vse tečaj (od 15. febr. do 1. decem. 1906) neprenehoma obiskovati in kar se tiče izobrazbe, ubogati vsa povelja poljedelskih strokovnjakov.

Gradec, dne 3. nov. 1905.

Od dežel. odbora štajerskega.

Od velike žalosti potrpi javljamo vsem sorodnikom, sočutnim prijateljem in znancem pretužno vest o smrti naše iskreno ljubljene matere, oziroma tašče, babice in prababice, sestre, svakinje, tete, gospe

Marije Robič

katera je danes ob 1/2 11. uri predpoldne po dolgi mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 52. letu njene starosti v Boga vdana zaspala.

Zemeljski ostanki nepozabne umrle bodo v četrtek, dne 7. t. m., ob 1/2 10. uri predpoldne v hiši žalosti v Lembahu št. 16 slovesno blagoslovljeni in potem na krajnem pokopališču k zadnjemu počitku položeni.

Sv. maša zadušnica brala se bode v četrtek, dne 7. t. m., ob 1/2 10. uri v farni cerkvi v Lembahu.

V Lembahu, dne 5. decembra 1905.

798 1-1

Žalujoči ostali.

Svoji k svojim!

Opozarjamo vsakega varčnega rodoljuba na edino hrvatsko varovalno zadrugo

'CROATIA'

pod pokroviteljstvom kralj. glavnega mesta Zagreba.

Ista zavaruje na Štajerskem, Kranjskem in Koroškem vse premičnino, živino in pridelke proti ogaju po najnižjih cenah.

Vsa pojasnila daje: Glavni zastop „Croatia“ v Mariboru, Koroška cesta št. 50. 718 51-7

Zastopniki se iščejo po večjih krajih Kranjske, Štajerske in Koroške.

Vabilo na

veliki vinski sejem,

ki se vrši dne 14. decembra t. l.

pri Sv. Barbari v Halozah.

(Železniška postaja Možganjci.)

Ponujalo bo čez 100 vinogradnikov do 3000 hl pristnega vina iz najboljših vrhov slovitih Spodnjih Haloz.

Obiskovalcem sejma stoje ta dan brezplačni vozovi z železniške postaje in nazaj na razpolago.

786 1-1

Občinski urad.

Koledar za kmetovalca

pisal državni mlekarški nadzornik J. Legvart.

Prepotrebui ročni zapisnik za slov. kmet. podružnice, posestnike, trgovce, mlekarje itd.

Najlepše božično ali novoletno darilo za zadrugnike, kmetijske sinove etc.

Vsebina: Koledar za l. 1906. Poštne določbe. Živinoreja. Mlekarstvo. Vinoreja. Kletarstvo. Sadjereja. Živinozdravništvo. Važne postave. Zapisnik za knjigovodstvo. Zapisnik za beležke.

Cena močno v platno vezane knjižice z žepnicama 1 K 80 h, s pošto 2 K.

Pri naročilu od 10 komadov višje se razpošilja poštine prosto, na kar opozarjam posebno kmetijske podružnice.

Naroči se pri založništvu 785 1-1

Iv. Bonač v Ljubljani.

Cepljene trte na suho

 so na prodaj!

Podlaga edino Rip. Portalis čez 10.000 komadov in sicer: 2500 šipon rumeni, 2500 Laški rilček, 2000 Traminec, 1500 Silvanec, 1800 Burgunder beli in 400 Nemški rilček.

1. Dveletne trte, katere niso bile izkopane ter izvanredno močne, dobro zaraščene in vkoreninjene; cena je 1000 komadov 160 K. 747 4 4

2. Enoletne I. vrste 140 K za 1000 kom.

Za čistost sort se jamči. Pri naročilu je poslati 20 % are. Trte se bodo izkopalne spomladi ali pred odvetjem, kadar jih naročenec želi imeti.

Ivan Čuš in Anton Šegula
v Hlaponcih

posestnika in uda novoustanovljene trtničarske zadruge pri Sv. Lovrencu v Slov. gor., pošta Juršinci pri Ptuj.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledodnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče. Pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo volke in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in madronu ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

Dobiva se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 488 20-17

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 ducat (12 steklenic) 4 K. 4 ducate (48 steklenic) 14 60 K. 2 ducata (24 steklenic) 8 K. 5 ducatov (60 steklenic) 17 K. 3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, čivilja; Josip Seljanič, seljak itd. Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!